



SARJAINFO

1972: 4 ELOKUU

Suomen sarjakuvaseura ry:n hallitus:

Veli-Pekka Alare
Hallituskatu 25 D 92 33200 Tampere 20

Markku Haapio
Itäinen Rantakatu 48-50 G 20810 Turku 81 Puh. 921-333 893

Juhani Härmä (sihteeri)
Sepänkatu 3-5 D 00150 Helsinki 15 Puh. 639 767

Kersti Juva
Nervanderinkatu 12 A 13 00100 Helsinki 10 Puh. 449 812

Jyrki Laelma (varapuheenjohtaja ja rahastonhoitaja)
Albertinkatu 13 A 15 00210 Helsinki 21 Puh. (työ) 647 711/286

Jukka Rislakki (puheenjohtaja)
Kylätie 9 B 18 00320 Helsinki 32 Puh. 570 355, (työ) 609 4438

Tiedotteen toimittajat: Kersti Juva ja Heikki Kaukoranta
(Kaukoranta 657 856, työ 175211/421)

Seuran jäsenmaksu on 8mk, alle 18-vuotiailta 4 mk. Maksettava nostisiintotilille. Sarjainfo numero 5 lähetetään vain jäsenmaksunsa maksaneille.

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Lastensarjakuvan kapitalismikäsitys, sivu 2

Johnny Hart, sivu 2

Sarjainfo ryhtyy
esittelemään
fanzineita, sivu 5

Populaarikulttuuripäivistä, sivu 4

Ja paljon muuta
mukavaa ja hyödyllistä luettavaa



Julkaisija: Suomen sarjakuvaseura ry.

PL 927

00100 Helsinki 10

PS-tili 35164-9

Johnny Hart

Syntyi 1931, päätti opintonsa 1949, liittyi ilmavoimiin, meni naimisiin, piirsi pilakuvia Koreassa Pacific Stars and Stripes -lehteen, palasi USA:han ja rupesi piirtämään kuvia sikäläisiin lehtiin, meni toimeen General Electricin taiteelliselle osastolle, keksi että voisi piirtää sarjakuvakin, alkoikin piirtää sarjakuvaa jolle antoi nimeksi "E.C." ("Before Christ", "e.Kr." eli "Pulteri"). Ja siitä se alkoi.

Piirtämisestään Hart on sanonut, että hänellä on täysin menetelmätön menetelmä: pöytä tarvitaan ja lamppu, tussia, kynä jossa on halpa terä, ja sitten ruokaa. Ideoiden löytäminen on vaikeinta: eivät kuulemma koskaan tule kun olisi tarvis vaan milloin tahansa, päivällä tai yöllä ja odottamattomalla aaltopituudella. Kun niitä tulee, Hart piirtää, kun niitä ei tule, hän ei piirrä. Niin se käy.

Pulteri syntyi 1958 ja alkoi ilmestyä aika pian Suomessakin, Avussa. Aivan viime vuosina suomeksi on ilmestynyt A-lehtien kustantamana myös muutamia Pulteri-taskukirjoja.

Vuonna 1964 Hart ja Brant Parker pitivät tarinan mukaan niin hurjalta kuulostavan aivoriihen että kyseisen hotellin henkilökunta kuvitteli heidän menneen päästään viiralleen. Hart ja Parker siellä ideoivat uutta sarjakuvaa, joka aivoriihen päätyttyä olikin valmis: "Wizard of Id" ("Velho" Helsingin Sanomissa ja Ilta-Sanomissa). Parker piirtää sarjaa, ja Hart tekee käsikirjoituksen.

Niin se käy toisenkin kerran: kumpikin sarja on nykyistä amerikkalaista huipputasoa, ja Hart on saanut niistä amerikkalaisten pila- ja sarjakuvapiirtäjien yhdistyksen (National Cartoonist Society) Reuben-palkinnon.

Heikki Kaukoranta

Lastensarjakuvien kapitalismikäsityksestä

Usein amerikkalainen sarjakuva huitaistaan helpon tuntuiseksi kapitalistisen propagandan joukkoon kuuluvaksi. Niille, jotka tahtovat tutkia asiaa perusteellisemmin, esitän tässä muutamia puolivakavia huomioita ja viitteitä.

Lastensarjakuvien pääasiallinen aihepiiri on raha ja aarteet, eikä kukaan kieltäne, että ne ovat sisällöltään kapitalistisia. Kannattaa kuitenkin tarkkailla, millaisesta, minkä vaiheen kapitalismista on kysymys. Esim. Roope-Ankoissa takapajuisten siirtomaiden riisto on hyvin alkeellista, ja ne muuten tulivat kuvaan vasta 50-luvun lopulla (1959 tytäryhtiöitä ja kauppaa Indokiinassa). Useimmiten on kysymys kaivoksista ja öljystä. Roope silkkipyttyineen edustaakin vanhaa 1800-luvun ja laisseez-faire -kapitalismia. Se voi olla imperialistisen vaiheen kapitalismia (ks. Lenin 1917) muttei missään tapauksessa nykyaikaista monopoli- ja valtiokapitalismia.

Roopesta on vaikea havaita, onko maailmassa yksi johtava imperialistinen "metropoli", mutta eräät muut piirteet ovat selvempiä. Pääomat ovat yhtyneet finanssipääomaksi, Roopehan on pankkiiri ja yksityisyrittäjä-teollisuusmies. Tuotannon ja pääoman keskitys on melko suurta ja monopoleja on (Roope jopa pystyy ainoana liikemiehenä myymään puhdasta ilmaa tehtaittensa tukehduttamille ihmisille). Roope on vain nousukas Ankkalinnan

suurporvariston keskuudessa (vrt. Mills, The Power Elite), eikä hän ole mukana politiikassa. Hän on kyllä käynyt pari pientä vaalikampanjaa, mutta ainakin toinen epäonnistui täysin.

Todistaakseni paremmin teesini valtiokapitalismin puuttumisesta huomautan, ettei Roope ole valtasuhteessa eikä edes hyvissä väleissä julkiseen valtaan - kuntaan, valtioon, oikeuslaitokseen, väkivaltakoneistoon. Jopa Ankkalinnan alioikeudet ovat kakistelelematta usein mätkäyttäneet Roopelle suuria sakkoja ja vankeuttakin pienehköistä rikkeistä. Läheskään aina poliisi ei auta häntä Karhukoplaa vastaan. Ankkalinnan kunnanisien kanssa saidalla Roopella on kiistaa, eikä voitane väittää kummaankaan osapuolen auttavan toista.

Kerran Barksin sarjassa Roopen rahasäiliö oli kyllä täynnä poliisimiehiä Karhukoplan avatessa sen. Ja kerran eräässä toisessa sarjassa kaksi laivaston sotalaivaa auttoi Roopen yksityisalusta, mutta valtion aseellinen apu merentakaisissa maissa on ollut aivan olematonta. Tässä muistutan mieliin, kuinka Musta-naamio 50-luvulla yhdellä radioviestillä pystyi kutsumaan apuun laskuvarjojääkärit USA:n päämajasta Panaman kanavavyöhykkeeltä.

Sarjakuvien kapitalismi toimii kotimaan kuvioissa monella tapaa vanhanaikaisesti. Muistammehan Vesa Oittisen mainion sarjakuvan jossa Raimo Ilaskivi neuvoo Roope Ankkaa modernisoimaan toimintaansa. Roope antaa rahansa maata tuottamattomina kovan rahan muodossa ja mm. vaarantaa terveytensä johtamalla ja päättämällä kaiken itse. Yleensäkin hänen imperiuminsa organisaation ja teknologian taso on hyvin matala (esim. yksinäinen Pelle miettimässä hassuja keksintöjään), ja Roopen sijoitustoiminta on impulsiivista ja mielivaltaista.

Järjestelmän haittapuolia - lamaa, työttömyyttä, köyhyyttä - tuskin näkyy. Ammattiyhdistysliikettä ei ole. Lakot ja palkan- korotukset pyritään estämään, eikä ruumiillistakaan väkivaltaa kaihdeta. Kerran Roope lähti Chileen murtamaan kaivosmiesten lakkoa; kerran hän kielsi lakon jopa työnorsuiltaan Intiassa.

Uusia piirteitä kuvaan on tullut uusien Euroopassa tehtyjen Disney-sarjojen myötä. Monopolit ja oligopolit syntyvät, kilpailijat tapetaan hintasodalla tai sulautetaan kartelleilla ja fuusioilla - pienyrittäjän kiinteistön voi tuhota jopa kranateilla (ks. viimeiset Aku Ankkan taskukirjat) ja viranomaisia painostetaan. Hiljattain Roope huudahti I-S:n sarjassa: "Olen koko talouselämän hallitsija". Hän hallitsee myös lehdistöä ja radio-tv-asemia ja käyttää hyväkseen opetuslaitosta.

Mutta ainakin Barksin sarjoissa on siis vallinnut kuva vanhan hyvän ajan kapitalismista, jossa toteutuvat vapaa kilpailu ja hintajousto sekä myytti tyhjätaskun noususta miljonääriksi. Hyvässä kirjoituksessaan (Thud n:o 15) ruotsalainen tutkija Göran Ribe kertoo, että Aku Ankassa pilailtiin kauan Morgan-Carnegie-tyyppisen 1300-luvun kapitalismin avulla. "Ensimmäisinä 10 sarjakuvavuotenaan Roope oli satiiria, joka ei niinkään suuntautunut kapitalismia kuin porvariston ylintä kerrosta vastaan. Kun satiiri katosi, Roopesta tuli sen sijaan siunausta tuottavan kapitalismin edustaja", kirjoittaa Ribe.

Aivan parahiksi ilmestyi heinäkuisessa Aku Ankassa (n:o 28) uusintana Roope-sarja, jossa Aku auttaa Roopea tuhlaamaan auto-kuormallisen rahaa ylellisyyssesineisiin, matkoihin jne. Roopen kannattaa palkata Aku kuluttamaan rahaa, koska sen varastointi käy liian kalliiksi ja vaivaloiseksi. Tässä piirtäjä on (ehkä tietämättään) kuvannut hienosti pelkistäen yhtä uuden kapitalis-

P.S. Korjaus: kannen postinumeron pitäisi olla 00101.

Alaren puhelinnumero on Tampere 27909.

min ominaisuutta: ns. ylijäämän eli lisäarvon käytön ongelmaa (ks. Sweezy-Baran, Monopolikapitalismi).

Vielä on pakko kiinnittää huomiota lastensarjakuvien kulutus-ideologian ja teollistumisen ihannointiin ja kulttuurin sekä luonnon halveksuntaan. Eräs hurjimmista esimerkeistä Roope seikkaillessaan kääpiöintiaanien maassa, josta hän on summan mutikassa ostanut laajan neitseellisen järviolueen. Roope aivan hullaantuu: hän näkee sielunsa silmillä joka paikassa hyötyä, teollisuutta; intiaaneista tulisi hyvää orjatyövoimaa, vettä voi käyttää tehtaissa jne. Lopulta Roope palaa Ankkalinnaan hengittämään tehtaidensa saastuttamaa ilmaa, sillä hän ei voi elää ilman sitä.

Tarkka lukija löytää esimerkkejä kaikkialta. Avasin umpimähkään Nakke Nakuttajan 10/1965, jonka sivulta 15 lainaan kuusi perättäistä puhekuplaa: "Paha sen (uuden sillan) periköön! On sietämätöntä, että ihmiset pääsevät joen ylitse ilmaiseksi." "Silta pilasi Aatun lauttaliikenteen." "Hän ehti jo rikastua tarpeeksi ennen sitä. Turhaan hän rähisee." "Intiaanitkin ovat tottuneet siltaan." "Vaikka ensin he luulivat, että se häiritsee joen henkeä." "Se oli pelkkää puhetta. He tietävät varsin hyvin, että sellainen on typerää taikauskoa."

Näin siis juttelevat nuo mainiot sankarimme. Tilanteessa, jossa uljas uuden teknologian tuote - liekö Rooseveltin TVA-ohjelman liitännäisiä - on a) tuhonnut yksinäisen, myöhemmin rikolliseksi kuvatun lautturin elinkeinon vaikka mies lyö hintansa aivan alas b) tuhonnut intiaanien luonnonvaraisen alueen sekä osan heidän kansallisesta kulttuuristaan. Esimerkki voi vaikuttaa mitättömältä, mutta entä jos lapsemme saisivat lukeakseen tarinoita, joissa tällaiset arvot olisi käännetty toisin päin? Tämän lisäksi omaisuusrikoksista rangaistaan sarjakuvissa kohtuuttoman kovasti: on esimerkkejä sankareista, jotka taistelevat ylevänkin asian puolesta mutta saavat kuolla koska erehtyvät tekemään omaisuusrikoksen (ks. esim. Batman).

Jukka Rislakki

VÄGEN TILL GERILLAN

on nimeltään tutustumisen arvoinen sarjakuvakirja, joka kertoo Angolan kansallisen vapautusrintaman MPLA:n vapaustaistelusta. Jännittävä ja aika tasokkaasti tehty sarjakuva tuo mieleen Pontecorvon Algeria-elokuvan, piirrostopa on hieman tinttimäistä. Kirja on käännetty ruotsiksi. Seuran arkistoon on ostettu yksi kappale. Muutkin voivat kysyä kirjaa osoitteesta: Ordfront, Barnhult, 34022 Eneryda, Sverige (postisiirtotili 190311). Kirja maksaa Ruotsissa 7 kruunua + postikulut, mutta jostain syystä suomalaiset saanevat maksaa vähän enemmän.

POPULAARIKULTTUURIPÄIVÄT

Suomen sarjakuvaseura ry järjestää Kriittisen korkeakoulun avulla Populaarikulttuuripäivät Helsingissä 28-29. 10. 1972. Päivillä kuullaan esitelmiä mm. kioskikirjallisuudesta, sarjakuvasta, viihdelehdistä, tangosta, iskelmistä, TV:n sarjaviihteestä, populaarikulttuurin amerikkalaistumisesta ja kulutustottumuksista jne. Mukana on myös bisneksessä mukana olevia suomalaisia populaarihenkilöitä, jotka esiintyvät, keskustelevat ja vastaavat kysymyksiin. Näyttelykin pyritään järjestämään ja päivien anti kootaan kirjaksi, jota ainakin seuran jäsenet saisivat. Yleisölle on pääsy sallittu, mutta erityisen tervetulleita ovat tietysti seuran jäsenet. -Seuraavassa Sarjainfossa ohjelma.

HUOM: Populaarikulttuuripäivien projektisihteeri on valt. kand. Eila Sandborg (634730, työ 578822), joka mm. vastaa kyselyihin. Vielä toivoisimme löytävämme mielellään Helsingissä asuvan seuran jäsenen, joka voisi toimia sopuhinnasta päivien tekniikka-puolen järjestäjänä. Ilmoittantukoon Sandborgille tai Rislakille henkilö, joka osaa soittaa levyjä, hoitaa mikkejä, nauhuria, projektoreita jne.

§.*****

undergroundia

Tilaan jälleen amerikkalaisia underground-sarjiksia, tällä kertaa LAST GASP -nimiseltä kustantajalta. Aikaisemmat kokemukset osoittavat, että lehtien lopulliseksi hinnaksi tulee 2:50 kappaleelta, mihin tulee lisäksi postimaksua 1 mk tilauksen suuruudesta riippumatta, mikäli lehdet halutaan lähetettäväksi postitse kotiin. Tilaus kestää 2-3 kuukautta. Kiinnostuneita pyydetään lähettämään hinta etukäteen minulle mieluiten ps-tililleni 57 115-7.

Slow Death 1-4, Young Lust 1-2, Skull 1-5, Fantagor 1, Brain Fantasy 1, Greaser 1-2, The Tortoise & Hare, Little Green Dinosaur, Armorkins, Ceech Wizard, Choices (Inner City Romance), Binky Brown meets Holy Virgin Mary, Mr. Natural 1-2 (Crumb), Hytone (Crumb), Thrilling Murder, It Ain't Me Babe, Laugh in the Dark, Junk Comix, Funnybook, L.A. Comix, Legion of Charlies, Merton of the Movement, Dirty Duck, Tasty 2, Armageddon, Monolith, Leather Nun, Dr. Atomika, Corn Fed Comix, Nard'n'Pat (Lynch), Mickey Rat. Värillisiä: Young Lust 3 (3mk), Fantagor 2 (4mk).

Mainitse tilauksen yhteydessä, saako mahdollisesti loppuneiden lehtien tilalle laittaa joitakin muita. Voit myös luottaa kyseenalaiseen makuuni ja jättää valinnan tehtäväkseni.

Tilaukset lähetettävä 15. elokuuta mennessä
Pekka Gronow, Pietarinkatu 12 A 21, 00140 Helsinki 14.

...ja undergroundia

Graafinen kustannus, joka julkaisee ainoata suomalaisin voimin tehtyä pilalehteä Arpuusia (hyvä lehti, joka viime talvena julkaisi mm. Markku Leppäsen Tom Squint ja vampyyri -sarjakuvaa; Leppänen oli yksi Nuorison taidetapahtuman 1970 sarjakuvakilpailun voittajia - muitakin kilpailuun osallistuneita on näkynyt Arpuusin sivuilla), aikoo ruveta julkaisemaan loppuvuodesta amerikkalaisia underground-sarjakuvia sisältävää lehteä. Lehdestä tulee hyvä, sillä sarjojen valinnasta ja todennäköisesti lehden toimintuksesta vastaa Pekka Gronow.

H.K.

FANZINES

Sarjainfo esittelee tästä numerosta lähtien ulkomaisia sarjakuvan harrastajien lehtiä. Näitä lehtiä on tapana kutsua fanzineiksi. (Toimitus ounastelee, että nimi on risteytys sanoista "fan" (harrastaja) ja "magazine" (lehti).

Fanzineilla näkyy olevan yhteisenä piirteenä mahdollisen innostus - kriittisen lukijan onkin syytä lukea niitä joskus kriittisesti. Sisällöltään ne yleensä noudattavat yhtenäisiä linjoja: esitellään sarjakuva- ja piirtäjälöytöjä, puhutaan tunnetuista piirtäjistä ja sarjoista, tiedotetaan uusista sarjakuvalehdistä ja -kirjoista sekä sarjoja käsittelevistä kirjoista, julkaistaan sarjakuvia ja muista niihin liittyviä kuvia. Ulkoasultaan ne ovat tavallisesti

melko ujoja, monistettuja tai offsetpainettuja - mutta joukkoon mahtuu kyllä upeasuisiakin fanzineja. Niitä kustantavat useimmiten yksityiset fanit tai sitten harrastajien yhdistykset.

Tässä numerossa esittelemme muutaman ranskalaisen kielialueen fanzinen. Koska lehden yleislinjojen esittely voisi jäädä liian yleisluontoiseksi ja siten liian vähän sanovaksi, on kustakin lehdestä mainittu yhden numeron sisältö. Siitä voi sitten nähdä, minkä luonteisia lehdet ovat. Jos lisäkysymyksiä tul e mieleen, kirjoittakaa toimitukselle, esittelyt laatinut TIMO REENPÄÄ vastaa parhaansa mukaan.

Kirjoittakaa muutenkin ja kertokaa mitä asioita haluatte Sarjainfossa käsiteltävän.

BD 70

Ranskankielinen, Sarjainfon kaltainen 15-sivuinen moniste. Ilmestyy vuoden loppuun saakka vain joka toinen kuukausi sairaustapauksen vuoksi. Useita vakituisia eri aiheisia palstoja. 5 numeroa: 40 Belg. fr. Toimitus: Marc Schelfout, 216 chaussée de Haecht, 1920 Diegem, Belgique. Rahalähetykset osoitteeseen: Madame Chevron, 3 rue de la Brasserie, 1820 Strombeck, Belgique.

Seuraavassa on palsta-artikkelit merkitty ristillä (+). N:o 18, toukokuu: nykytilanne toimituksessa (+); katsaus vasta ilmestyneisiin sarjakuvakirjoihin (+); vuosi 1971 neljän sarjakuvalehden (Tintin, Spirou, Pilote, Pif) osalta; kehotus lukijoille kirjoittaa purnauspallalle (+); fanzine-toimittajan päivä (+); ostan, vaihdan, myyn (+); "Tintti ja 25 vuotta sarjakuvia" -näyttelyn kritiikkiä (+); sarjakuvamaailman kulisseyksissä... (+); Sarjakuvatilanne Ruotsissa (+); huomioita hupityyliin (+); uusi sarja Pilote-lehdessä (+); Comic-Books Story I.; sarjakuvalehtipörssi (mukana 5 johtavaa ranskankielistä lehteä)(+); pikku-uutisia vähän kaikesta (+); toiveita kuluvalle vuodelle; tietoja parista Hermann'in sarjasta (+); Interpol tiedottaa.

ROBIDULE

Ranskankielinen, offset-kantinen, 42-sivuinen fanzine. 6 numeroa vuodessa. Kuvistusta runsaasti, valokuvia, sarjakuvia. Vuositilaus: 150 Belg. fr., 10 nroa 250 fr. Maksut: CCP 9433 Pascal Baum, 34 Avenue des Eperviers, 1150 Bruxelles. Toimitus: Pascal Baum jne.

N:o 3, maaliskuu: Jean Gratonin haastattelu; J.G. Michel Vaillantini piirtäjä; sarjakuvan St. Michel-palkinnot 1972; katsaus uusiin sarjakuviin (kirjoja); 13 fanzinen mini-esittely osoitteineen; jottavien alan julkaisujen (Phenix) viime numeroista; Hermann - Bernard Princen piirtäjä; S.S. ja \$ (sarjakuva).

FALATOFF

Ranskankielinen, 24 sivua joista 10 offsetia, sarjakuvauutuuksia, vanhoja sarjoja, muutakin kuvitusta. 12 numeroa vuodessa. Vuositilaus: 20 Ransk. fr., 6 nroa 12 FF, 24 nroa 40 FF. Maksu shekillä tai osoituksena vie 2 FF lisää. Toimitus: FALATOFF, 3 bis Ch. des Carrières, F-95-Soisy, France. Maksut: L.&C., rue Gal de Gaulle, 95-Soisy, France.

HUOM! Falatoffiin voitte lähettää sarjakuvianne.

N:o 7/8, Huhti/touko: erikoisnumero FRED. Lukuisia artikkeleita Fred'istä; eri maiden sarjakuvalehdistä; musiikki (pop) palsta; uuden fanzinen lanseeraus; lukijain palsta (Falatoff käyttää runsaasti slangia); katsaus underground-lehtiin ja paljon osoitteita;

Hollannin underground- ja fanzine-lehdistö; katsaus Ranskan ja Belgian fanzineihin; Fritz the Cat valkokankaalla; ostan, vaihdan, myyn; Wilhelm Busch; erään fanzinen muistosanat; poster-esite (upeita); Fredin haastattelu; esimerkkejä Fredin taiteesta (Philémon); Fredin sarjojen analyysi; piirteitä Philémonin fantastisesta maailmasta; Philémonin "perhe"; Fredin bibliografia; satu, kirj. Fred.

Ja tässä yhden underground-lehden ja muutaman fanzinen nimet ja osoitteet, kaikki englanninkielisiä!

REAL FREE PRESS

Hollantilainen, 16 sivua Crumbia, Sheltonia, Wilsonia... Tilattavissa Falatoffin toimituksesta, ks. ylh. N:o 55 frangia.

PARALLAX

30 sivua SF:ia ja fantastista, fanzine-pörssi ym. Kirjoittakaa osoitteeseen: J. Raasveld, Steynstraat 5/7, B-2710-Hoboken, Belgique.

HAVERINGS 51

Os.: Ethel Lindsay, 6 Langley av., Surbiton-Surrey kt6 6q1, Great Britain. Fanzine-pörssi.

MOESHOCESHOE XVI ja muita,

Michel Feron, Grand-Place 7, B-4280-Mannut, Belgique.

-o-o-o-0-o-o-o-

OSTAN/VAIHDAN/MYYN

Palsta ilmestyy jälleen Sarjainfossa numero 5. Palstalle saa jokainen seuran jäsen lähettää ilmoituksiaan ilmaiseksi.

PIKKU=UUTISIA

Edellisessä numerossa mainittua Superprole-sarjakuvakirjaa on tätä nykyä saatavissa paitsi piirtäjiltä myös Kirjavintistä.

Numerossa 2 mainittu Eila Toivosen sarjakuva-aiheinen lehdistö- ja tiedotusopin pro gradu -työ on nyt hyväksytty Tampereen yliopistossa. Työn nimi on Sarjakuvien kehitys, asema ja yleispiirteet Suomessa. Aineistona olivat vain sarjakuvakirjoissa ja-lehdissä ilmestyneet suomalaisten tekijäin sarjakuvat, mutta eivät sanoma- ja aikakauslehtien sarjat.

Sanoma Oy:n vanhat sarjakuvajulkaisut vuodesta 1969 lähtien ovat tästä lähtien saatavissa Suomen Punaisen Ristin kautta.

Jäsenemme Markku Saarinen on saanut Carl Barksilta kirjeen, jossa hän ilmaisee mielihyvänsä Suomessa osakseen saamastaan huomiosta. Barks toteaa, ettei hän voi mitään sille, että Disneyn Tanskan toimitus muuttelee ja lyhentelee hänen vanhoja sarjojaan. Yhtiö tietää asiasta ja puuttuu siihen jos tahtoo.

Luonnonsuojelijat ovat haastaneet Disney-yhtiön oikeuteen, koska yhtiö rakentaa valtavaa lomakeskusta Kalifornian ainutlaatuisiin vuoristometsiin. Asia meni peräti korkeimpaan oikeuteen, joka kiisti luonnonystävien haasteoikeuden. Jatkuu.

Chicagossa on kielletty sellaista - usein eroottisten - julisteiden ja T-paitojen myynti, joissa näkyy Mikkejä, Iineksiä ym. Järkyttynyt tuomari sanoi moisen hippitouhun vetävän lokaan ne kauniit arvot, jotka on liitetty Disneyn nimeen.

ZAP PANG ZOOM THUD! Ensi numeroissaan Sarjainfo esittelee kuuluisimmat supersankarit. Oliko Teräsmies todella naimisissa? Miten Ihminen kadotti voimansa? Kuka on Hämmästyttävä hämmäkki? Kuka vastusti innokkaimmin kommunismia? Lue!!!

Viimeistä sivua (ruots. ja engl.) ei tällä kertaa lähetetä säästäväisyyssyistä suomalaisille jäsenille.

The Comics Society of Finland will arrange a seminar on pop culture with help of the Critical University (a free university in Helsinki on october 28th-29th in Helsinki. Lectures will be held on popular literature & press, tango (especially popular in Finland), pop music, TV series, comics, consumption habits, the americanization of pop culture etc. There will also be an exhibition and a book will be made afterwards.

Graafinen kustannus, which publishes the only completely Finnish funny paper Arpuusi will towards the end of the year begin to publish a comic book containing American underground.

A pro gradu (diploma) research on Finnish comic strips has been made in the University of Tampere.

A Swedish organisation named Ordfront has published an African comic book Vägen till Gerillan (The Road to the Guerrilla). It tells about the fight of MPLA in Angola.

If you want to join The Comics Society of Finland, you should pay us 8 Finnish marks (or the equivalent in your currency) if you are 18 years old or more, and 4 marks if you are under 18. Our account number in the Finnish Postbank (Postisäästöpankki) is 35164-9. Our adress is Box (postilokero) 927 00101 Helsinki 10.

In this issue of Sarjainfo: -Presentation of Johnny Hart
-Idea of Capitalism in Childrens' Comics
-Presentation of Fanzines from Belgium

(Swedish:)

Serienyheter från Finland

Finska Seriesällskapet r.f. anordnar populärkultur dagar i Helsingfors den 28-29/10 1972 i samarbete med Kriittinen korkeakoulu (kritiska högskolan). Föredrag om kiosklitteratur, tecknade serier, schlagers och tangon, seriefilmer i tv, popkulturens amerikanisering och konsumtion o.s.v. En utställning arrangeras och efter dagarna utges en bok.

Förlag Graafinen kustannus, som publicerar den enda skämttidning som görs med finländska krafter (Arpuusi), börjar under hösten utge ett seriemagasin, som innehåller amerikanska underground-serier.

Vid Tammerfors universitet har man utfört en pro gradu-undersökning (motsvarar närmast en 3-betygsuppsats i Sverige!) om finska tecknade serier.

En bok som berättar om MPLA:s kamp i Angola, "Vägen till gerillan", har utgivits i Sverige på förlaget Ordfront.

Om du vill bli medlem i Finska seriesällskapet, så skicka medlemsavgiften, namn och noggrann adress till Suomen sarjakuvaseura. Postgirokontot är 35164-9. (Adressen av sällskapet och Sarjainfo är Postbox 927, 00101 Helsingfors 10.) Medlemsavgiften är 8 Fmk (eller motsvarande summa i ditt eget lands valuta) om du är 18 år eller äldre, 4 Fmk om du är under 18 år.

I detta nummer av Sarjainfo: En presentation av Johnny Hart; Barnseriernas uppfatning om kapitalismen; Presentation av fanzines från Belgien.

Redaktion: Kersti Juva, Heikki Kaukoranta